

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobkyně: **T. T. T. T.**, nar. X., st. přísl. Vietnam, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Příkop 6, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 23. 12. 2010, čj. MV -83020/VS-2010,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání rozhodnutí uvedeného v záhlaví, kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 7. 2010, č. j. OAM-3946-12/TP-2010, jímž byla podle § 87k odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o pobytu cizinců"), zamítnuta žádost o povolení k trvalému pobytu podaná podle ustanovení § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Žalobkyně uplatnila tyto žalobní námitky:

Žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí rozhodl, že „... *se rozklad zamítá.*“, a to podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále "správní řád"). Tímto postupem však žalovaný ve svém rozhodování pochybil, jelikož ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) správního řádu mu nedává možnost, aby předmětný rozklad zamítl, nýbrž rozhodnutí buď zrušil nebo změnil, v případě splnění dalších podmínek v tomto ustanovení. Žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí uvedl následující: "*Žadatelka podala žádost o povolení k trvalému pobytu na území po úmrtí*

manžela, takže žádná další šetření ani ověřování pravdivosti jejich sdělení nebylo možné provést. Totéž platí i pro tvrzení žadatelky uvedené v rozkladu ohledně její péče o nemocného manžela před jeho úmrtím, ve kterém se sama odvolává na protokol o výsledku účastníků řízení pořizený již dne 15. 1. 2009. Žádné z tvrzení žadatelky nemůže zesnulý manžel ani potvrdit, ani vyvrátit. " K výše uvedenému žalobkyně uvádí, že správní orgán takto sám poukázal na to, že žádná další šetření provádět nemohl, co je závěr zcela absurdní. Ustanovení § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, není v žádném případě výjimkou ze základní zásady vyjádřené v § 3 správního řádu, a žalovaný má přece řadu možností, jak může provést nové důkazy (například výsledkem dalších rodinných příslušníků, důkazem listinou a dalšími). Pouhé konstatování, že po úmrtí manžela již nelze žádná další šetření ani ověřování provést, jsou tak spíš důkazem nezákonného postupu žalovaného, než jeho obranou. Tento postup je v rozporu se zásadou materiální pravdy, jelikož žalovaný nemůže zakládat své rozhodnutí pouze na podkladech, které získal některý ze správních orgánů v předcházejícím řízení. Žalobkyně doplňuje, že byla v průběhu řízení připravena poskytnout žalovanému veškerou možnou součinnost. Z tohoto důvodu namítá žalobkyně také nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

Žalobkyně v této souvislosti rovněž uvádí, že dle jeho názoru postupoval žalovaný v rozporu s ustanovením § 53 odst. 6 správního řádu, dle kterého o provedení důkazu listinou se učiní záznam do spisu. Ze spisového materiálu není patrné, že by správní orgán prvního stupně, popř. žalovaný tuto svoji povinnost splnil, přičemž tvrzení žalovaného v tom smyslu, že řízení o povolení k trvalému pobytu navazuje na řízení o povolení k přechodnému pobytu je zcela bez právního významu ve vztahu k ustanovení § 53 odst. 6 správního řádu. Protokol o vyjádření účastníků řízení, jejich výsledky, jakož i další důkazy, které byly součástí jiného spisového materiálu a které žalovaný pro svoje rozhodnutí využil, nelze bez dalšího zařadit do předmětného spisového materiálu, ale správní orgán je povinen postupovat ve smyslu § 53 odst. 6 správního řádu, v opačném případě se jedná o důkazy, které byly pořizeny v rozporu právními předpisy, a nelze na nich zákonné rozhodnutí ve smyslu § 51 odst. 1 správního řádu založit.

Řízení, výsledkem kterého bylo vydáno napadené rozhodnutí, trpí nezhojitelnou vadou - žalobkyni nebyla před vydáním předmětného rozhodnutí poskytnuta možnost seznámit se se spisem, stejně jako ji nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. V situaci, kdy žalovaný rozhodoval a neposkytl řádnou možnost žalobkyni vyjádřit se k podkladům, které mimochodem považuje žalobkyně za více než pochybné, je žalobkyně zcela přesvědčena o zmatečnosti takového řízení jako i o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí samotného.

Žalobkyně již v podaném rozkladu uvedla, že ustanovení § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců nepřipouští aplikaci tzv. správního uvážení, neboť stanoví: "*Policie (pozn.: od 1. 1. 2011 Ministerstvo) vydá rodinnému příslušníku občana Evropské Unie na jeho žádost povolení k trvalému pobytu, jestliže je pozůstalou osobou po občanu České republiky, který byl na území ČR přihlášen k trvalému pobytu.*" Žalobkyně uvádí, že o tom, že byla manželkou zesnulého českého státního občana, není sporu a tuto skutečnost řádně doložila správnímu orgánu zákonem požadovanými náležitostmi. Správní orgán tak vzhledem k dikci tohoto ustanovení měl v návaznosti na doložení veškerých správním orgánem požadovaných listinných dokladů a tedy splnění formálních náležitostí této žádosti účastníci řízení trvalý pobyt na území České republiky povolit. Správní orgán však toto neučinil a uzavřel, že pobyt povolit nemůže, neboť dle jeho názoru žadatelka manželství uzavřela účelově a to i přesto, že o žalobkyni, jako o pozůstalé osobě po státním občanu ČR, nikdy nebylo sporu. Správní orgán

tak nezákonně aplikoval správní uvážení v situaci, kdy mu na to správní řád nedává žádný prostor.

Text zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (a v této souvislosti zejména jeho ustanovení § 87h odst. 1 písm. c)), provádí Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 04. 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jako "Směrnice"). Článek 15 Preambule Směrnice stanoví: „*Rodinní příslušníci by měli mít právní záruky v případě smrti občana Unie, rozvodu, prohlášení manželství za neplatné nebo ukončení registrovaného partnerství. S ohledem na rodinný život a lidskou důstojnost v některých případech a k ochraně před zneužíváním je tedy třeba přijmout opatření, která by zajistila, aby bylo rodinným příslušníkům již pobývajícím na území hostitelského státu za těchto okolností ponecháno právo pobytu na výlučně osobním základě.* "

Na základě uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby soud žalobou napadené rozhodnutí ministra zrušil.

Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že žaloba nepřináší žádné nové argumenty než ty, které byly vzneseny v rozkladu, proto odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, a navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Žalobkyně podala dne 22. 4. 2010 Ministerstvu vnitra, odboru azylové a migrační politiky, žádost o povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. K žádosti předložila mj. oddací list, podle kterého uzavřela dne 28. 4. 2007 manželství s českým občanem panem J. R., nar. ..., bytem Brno-střed, Zábřdovice, Příkop 188/29, a úmrtní list stvrzující, že pan R. zemřel dne ... v Brně - Bohunicích. V rámci správního řízení Ministerstvo vnitra z evidencí cizinecké policie zjistilo, že žadatelka vstoupila na území České republiky dne 1. 11. 2005 bez cestovního dokladu a víza. Svůj pobyt na území legalizovala vstupem do azylové procedury, žádost o udělení mezinárodní ochrany podala dne 2. 2. 2006 (v rozhodnutí Ministerstva vnitra je uvedeno nesprávné datum 2. 2. 2003), které bylo ukončeno dne 5. 9. 2008. Následně podala žadatelka dne 6. 10. 2008 u Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, žádost o povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana České republiky podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Tato žádost byla po dvojím odvolání zamítnuta s výrokem, že se zamítá podle § 87e odst. 1 písm. c), d) zákona o pobytu cizinců. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 3. 2010. Ministerstvo vnitra provedlo v rámci řízení o žádosti žadatelky o vydání povolení k trvalému pobytu důkaz správním spisem ve věci žádosti žadatelky o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87b zákona o pobytu cizinců. Žádost byla pravomocným rozhodnutím č. j.: CPR-2387-I/ČJ-2010-9CPR-C236 ze dne 22. 3. 2010 zamítnuta podle § 87e odst. 1 písm. c), d) zákona o pobytu cizinců, tedy zejména z důvodu obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, v daném případě z důvodu účelově uzavřeného manželství s panem J. R., nar. ..., státním občanem České republiky. Samotný fakt uzavření manželství sice nebyl a nemohl být zpochybněn, v řízení byly však zjišťovány všechny skutečnosti a důkazy pro posouzení toho, zda žadatelce lze nebo nelze vydat povolení k přechodnému pobytu na území podle § 87b zákona o pobytu cizinců. Po provedeném řízení dospěl správní orgán k závěru, že žadatelka se dopustila obcházení zákona o pobytu cizinců, neboť její manželství bylo uzavřeno účelově.

Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 16. 7. 2010, č. j.: OAM-3946- 12/TP-2010, zamítlo žádost podle ustanovení § 87k odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, o vydání povolení k trvalému pobytu, kterou žadatelka podala po úmrtí pana R. z důvodu podle § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, a to podle § 87k odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, tj. pro obcházení zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud žadatel účelově uzavřel manželství.

V rozkladu proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra žalobkyně namítala, že ust. § 87k odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců bylo aplikováno nezákonně, protože § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců nepřipouští možnost tzv. správního uvážení. V ustanovení § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců je uvedeno, že policie vydá rodinnému příslušníku občana Evropské unie na jeho žádost povolení k trvalému pobytu, jestliže je pozůstalou osobou po státním občanu České republiky, který byl na území přihlášen k trvalému pobytu. Žalobkyně dovodila, že pokud předložila všechny formální náležitosti, měl jí správní orgán trvalý pobyt na území povolit, což neučinil a vyslovil, že žadatelka uzavřela manželství účelově, a to i přesto, že sám v rozhodnutí uvedl, že je žadatelka nepochybně pozůstalou osobou po státním občanu České republiky. Dále je v rozkladu namítáno, že správní orgán porušil dispoziční zásadu, kterou je ovládáno řízení o žádosti, tj. že žadatel disponuje předmětem své žádosti. Žadatelka nedala správnímu orgánu souhlas s použitím správního spisu z předchozího řízení o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu včetně části z odvolacího řízení. Rovněž je namítáno, že rozhodnutí bylo vydáno až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí (data podání žádosti a vydání rozhodnutí jsou však v doplnění rozkladu zaměněna), a že ve spise není ani zmínka o tom, že by správní orgán požádalo prodloužení lhůty. V závěru rozkladu žadatelka popírá, že manželství uzavřela účelově s jediným cílem získat povolení k pobytu na území České republiky. Tvrdí, že naopak se o manžela před jeho tragickým zesnutím starala, vařila mu a pokud byly ve výpovědích jejích a manželových rozpory, byly zapříčiněny pouze jeho zhoršujícím se zdravotním stavem. Navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a ministr vnitra rozhodl tak, že se žadatelce vydává povolení k trvalému pobytu.

Ministr vnitra rozklad zamítl, neboť byly shledány důvody pro zamítnutí žádosti podle § 87k odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců. K námitce týkající se správního uvážení, ministr uvedl, že správní orgán u každé žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu zkoumá splnění podmínek pro vydání tohoto povolení a rovněž zkoumá, nastaly-li okolnosti, které jsou důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání povolení. V rozkladu je zkoumání podmínek nesprávně ztotožňováno se správním uvážením. K námitce, že žadatelka nedala správnímu orgánu souhlas k použití spisového materiálu z řízení o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu na území, čímž byla porušena dispoziční zásada, ministr uvedl, že v řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie se z řízení o povolení k přechodnému pobytu vychází, protože trvalý pobyt na přechodný pobyt navazuje. Navíc spis příslušných útvarů Policie České republiky byl použit jako důkaz s ohledem na zásadu vyjádřenou v § 3 správního řádu, tj. povinnost správního orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dispoziční zásada se týká pouze vlastní žádosti, se kterou může žadatel za podmínek § 44 a 45 odst. 4 správního řádu nakládat. Kromě toho žadatelka i její zástupce měli možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, mezi něž patřil i správní spis z řízení o povolení k přechodnému pobytu, této možnosti však nevyužili. Pokud jde o tvrzení, že rozhodnutí nebylo vydáno v zákonem stanovené lhůtě, je odkazováno opět na správní spis. Z něj je zřejmé, že Ministerstvo vnitra řízení o žádosti přerušilo usnesením ze dne 4. 5. 2010, takže po dobu do 20. 5. 2010 lhůta pro vydání rozhodnutí neběžela. Navíc až po tomto datu dokládal zástupce žadatelky do spisu

požadované náležitosti. Žadatelka podala žádost o povolení k trvalému pobytu na území po úmrtí manžela, takže žádná další šetření ani ověřování pravdivosti jejích sdělení nebylo možné provést. Totéž platí i pro tvrzení žadatelky uvedené v rozkladu ohledně její péče o nemocného manžela před jeho úmrtím, ve kterém se sama odvolává na protokol o výsledku účastníků řízení porízený již dne 15. 1. 2009. Žádné z tvrzení žadatelky nemůže zesnulý manžel ani potvrdit, ani vyvrátit. Správní orgány proto vycházely z šetření provedených příslušnými orgány policie za života manžela žadatelky.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ustanovení § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo vydá rodinnému příslušníkovi občana Evropské unie na jeho žádost povolení k trvalému pobytu, jestliže je pozůstalou osobou po státním občanu České republiky, který byl na území přihlášen k trvalému pobytu.

Podle § 87k odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství.

V první žalobní námitce napadla žalobkyně správnost výroku, v němž je uvedeno, že se rozklad zamítá podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. Je nepochybné, že rozklad lze zamítnout pouze podle ust. § 152 odst. 5 písm. b) nikoliv písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., nicméně soud považuje dané pochybení za písarskou chybu, neboť nezpůsobila rozpornost nebo nejasnost rozhodnutí, ve výroku je totiž uvedeno, že se rozklad zamítá, a totéž vyplývá i odůvodnění rozhodnutí.

Námitku zpochybňující dostatečné zjištění skutkového stavu soud neshledal rovněž důvodnou. Konstatování ministra na str. 3 napadeného rozhodnutí citované v žalobě nepovažuje soud za absurdní, jestliže skutkový stav odůvodňující závěr o účelovosti manželství byl již dostatečně zjištěn v řízení o žádosti o povolení přechodného pobytu, a rozhodnutí ani správnost jeho závěrů nebyla úspěšně napadena žalobkyní, byl správní orgán oprávněn z takto zjištěného skutkového stavu vycházet. Konstatoval v souladu se skutečností, že po úmrtí manžela již nelze žádná další šetření ani ověřování provést, a proto vycházel ze závěrů řízení o žádosti o povolení přechodného pobytu. Rozhodnutí nebylo založeno na pouhém konstatování, že pro úmrtí manžela nelze provést žádná šetření, tento výrok žalobkyně vytrhává z kontextu celého odstavce (prvního odstavce, str. 4 rozhodnutí). Žalovaný vycházel ze závěrů pravomocného rozhodnutí o žádosti o povolení přechodného pobytu, v souladu s principem presumpce správních aktů.

K aplikaci ust. 53 odst. 6 správního řádu, je potřebné zdůraznit, že se může vztahovat na listinu dle § 53 odst. 1 správního řádu, kterou předkládala osoba odlišná od rozhodujícího správního orgánu. Podle ust. § 53 odst. 1 správního řádu „*Správní orgán může usnesením uložit tomu, kdo má listinu potřebnou k provedení důkazu, aby ji předložil. Usnesení se oznamuje pouze osobě, které je povinnost ukládána.*“ Soud je toho názoru, že ust. § 53 odst. 6

na předmětnou procesní situaci nedopadá, důkaz byl proveden spisem vztahujícím se k žádosti o přechodném pobytu, jakožto dokumentu, který je podkladem evidenčního systému a podkladem pro rozhodování o žádosti o další pobytové oprávnění, a jedná se o výsledek činnosti správního orgánu v řízení o povolení předcházejícího pobytového oprávnění. Navíc nejedná se listiny pro žalobkyni neznámé, neboť byly podkladem pro předchozí rozhodnutí o zamítnutí žádosti o povolení přechodného pobytu. O skutečnosti, že jsou součástí správního spisu by se byla žalobkyně přesvědčila, v případě, že by se seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí, k němuž jí vyzval správní orgán výzvou ze dne 20. 5. 2010, čj. OAM -3946-9/TP-2010, doručené dne 26. 5. 2010 právnímu zástupci žalobkyně. Seznámit se s podklady rozhodnutí je jejím právem nikoliv povinností, skutečnost, že svého práva nevyužila, není pochybením správního orgánu.

Tvrzení, že „žalobkyni nebyla před vydáním předmětného rozhodnutí poskytnuta možnost seznámit se se spisem, stejně jako ji nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí“, se tak nezakládá na pravdě a je v rozporu s dokumentem založeným v správním spise (výzvou ze dne 20. 5. 2010).

Soud musí přisvědčit argumentaci uvedené ve vyjádření k žalobě, že žalobkyně si zaměňuje správní uvážení se zkoumáním podmínek rozhodnutí o povolení trvalého pobytu. Aplikace ust. § 87h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců přichází do úvahy pouze tehdy, není-li naplněno ust. § 87k odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců, podle kterého ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže se žadatel dopustil obcházení tohoto zákona s cílem získat povolení k trvalému pobytu, zejména pokud účelově uzavřel manželství nebo jeho účelově prohlášeným souhlasem bylo určeno otcovství. Jelikož bylo v řízení o povolení přechodného pobytu zjištěno, že žalobkyně uzavřela účelově manželství, správní orgány oprávněně zamítly rovněž žádost o povolení trvalého pobytu.

Za zcela nepřipadné považuje soud dovolávání se Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 04. 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jako "Směrnice"), a jejího Článku 15 Preambule (výše citovaného), jestliže bylo prokázáno, že žalobkyně uzavřela manželství s občanem Unie účelově.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. listopadu 2014

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová